

РАЗПОРЕЖДАНЕ

№ 5646 / 10.06.2020 година, гр.Варна

ВАРНЕНСКИЯТ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД,

Десети състав, в закрито заседание на десети юни 2020г., като разгледа докладваното от съдия Марияна Ширванян адм.д.№ 340/2020г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиан Чолаков против Решение № 14/13.01.2019г. на председателя на Административен съд - Варна, постановено по чл.28, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, във връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх. № П-0010/31.12.2019г.

Жалбата е подадена на официалната електронна поща на Административен съд Варна под формата на електронен документ с посочен титуляр Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията – СОПА, чрез представляващия Юлиан Чолаков и е посочено, че е подписана с КЕП.

С разпореждане № 3285/12.03.2020г. съдът е констатирал, че жалбата не е редовна – 1./към нея не са представени доказателства за заплатена държавна такса в размер на 10лв. по сметка на АС Варна и удостоверение за съществуването и представителството на организацията жалбоподател и 2./жалбата не е подписана от лицето, посочено като нейн подател.

На жалбоподателя е дадена възможност в 7 – дневен срок от съобщаването да изправи нередовностите на жалбата като 1./представи доказателства за заплатена държавна такса в размер на 10лв. по сметка на АС Варна и удостоверение за съществуването и представителството на организацията жалбоподател и 2./ подпише жалбата, съгласно изискванията на чл.150, ал.1, т.8 от АПК, при съобразяване на обстоятелството, че по отношение на жалбоподателите и съдилищата не са налице условията на чл.13, ал.4 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги.

На жалбоподателя е указано, че при неизпълнение на разпореждането, производството по жалбата ще бъде прекратено.

До дата на постановяване на настоящият акт разпореждането не е изпълнено.

Получена е уточняваща молба от Юлиан Чолаков с.д. 4980/18.05.2020г., в която прави анализ на разпоредбите на ЗЕДЕУУ и РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО. Уточняващата молба е подписана с КЕП.

Съдът извърши проверка в доставчика на удостоверителни услуги, издател на КЕП, с който са подписани уточняващата молба и жалбата и констатира, че В-trust издават два вида КУКЕП – персонални на физически лица и професионални на физически лица, като представляващи дружества. От проверката се констатира, че КУКЕП е издаден на физическото лице Юлиан Чолаков, като персонален подпис. В базата данни на доставчика

не са налични данни за издаден КУКЕП на Юлиан Чолаков, професионален като представляващ СОПА.

Съдът намира, че нередовността на жалбата – да бъде подписана от жалбоподателя не е изправена. Съображенията на съда са следните:

I. Липса на процесуална възможност за подаване на електронна жалба при действащото законодателство.

II КЕП с който е подписана жалбата не е на соченото като нейн титуляр лице.

Първо:

Съгласно императивните изисквания на разпоредбата на чл.150, ал.1 от АПК жалбата или протестът се подава в писмена форма и трябва да съдържа:

1. посочване на съда;
2. трите имена и адрес, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв - за българските граждани, съответно името и длъжността на прокурора, номера на телефона, факса или телекса или електронен адрес, ако има такъв;
3. трите имена и адрес, личния номер - за чужденец, и адреса, заявен в съответната администрация, телефон, факс и електронен адрес, ако има такъв;
4. фирмата на търговеца или наименованието на юридическото лице, изписани и на български език, седалището, последния посочен в съответния регистър адрес на управление и електронния му адрес;
5. означение на обжалвания административен акт;
6. указание в какво се състои незаконосъобразността на акта;
7. в какво се състои искането;
8. подпис на лицето, което подава жалбата или протеста.

Съгласно чл.151 от АПК към жалбата или протеста се прилагат:

1. удостоверение за съществуването и представителството на организация - жалбоподател;
2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник;
3. документ за платена държавна такса, ако такава се дължи;
4. преписи от жалбата или протеста, от писмените доказателства и от приложенията според броя на останалите страни.

Съгласно чл. 152, ал.1 вр. ал.2 от АПК жалбата или протестът се подава чрез органа, издал оспорвания акт. В тридневен срок от изтичането на сроковете за оспорване от останалите лица органът изпраща жалбата или протеста заедно със заверено копие от цялата преписка по издаването на акта на съда, като уведомява подателя за това.

Анализът на цитираните разпоредби налага извод, че жалбата и протестът следва да бъдат обективирани на хартиен носител и на хартиен носител следва да бъдат подадени чрез органа издал оспорвания акт. Не е предвидена възможност жалбата или протеста да бъдат подавани под формата на електронен документ независимо дали е подписан или не е подписан с електронен подпис. Този извод се подкрепя от изискването за представянето на жалбата в толкова преписа, колкото са страните по спора. Такова изискване е ненужно при представянето на електронни документи.

Предвидената възможност по чл.141 от АПК пред съда да бъдат представяни електронни документи се отнася до прилагане на административни актове създадени като електронни изявления на административния орган /РА, РД и др./ и до електронни документи установяващи факти по спора, но не представлява възможност за инициране на съдебното производство чрез внасяне на електронен документ – жалба, подписана с квалифициран електронен подпис.

Анализът на цитираните разпоредби на АПК намира опора и в разпоредбите на ЗСВ. Съгласно чл.360ж от ЗСВ(Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 1.01.2021 г. - изм., бр.

11 от 2020 г. , в сила от 8.08.2019 г.) изявленията и актовете, подавани до органите на съдебната власт на хартиен носител, както и всички документи и информация на хартиен носител, се въвеждат в информационната система на органите на съдебната власт чрез снемане на електронен образ във вид и по начин, позволяващи възпроизвеждането им. Документите и информацията, представени на електронен носител, постъпили по електронен път или въведени в информационната система на органите на съдебната власт, се обработват и съхраняват по начин, гарантиращ защитата от грешки, подправяне и загуба. Пълното и точно съответствие на снетия електронен образ със снемания оригинал, както и на въведената електронна информация, се удостоверяват от служители, определени от административния ръководител на органа на съдебната власт. Удостоверяването се извършва чрез полагане на подпис на служителя върху хартиения носител, а на въведените електронни образи – чрез подписването им с електронен подпис на служителя. До доказване на противното се смята, че електронните документи и информацията, създадени по посочения в ал. 1 от същата разпоредба начин, са идентични с представените, съответно въведените електронни документи и информация по ал. 2 от същата разпоредба. Представените документи и носителите на информация се връщат на подателя незабавно след въвеждането им в системата. Съгласно чл. 360з. от ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) (В сила от 1.01.2021 г. - изм., ДВ, бр. 11 от 2020 г. , в сила от 8.08.2019 г.) при извършване на процесуално действие, което поставя началото на отделно производство, в информационната система на органа на съдебната власт се образува електронно дело. Електронното дело е съвкупност от свързани електронни записи в информационната система на органа на съдебната власт, която съдържа всички електронни документи и информация, създадени или предоставени от участниците в производството и органите на съдебната власт във връзка с упражнени процесуални права или удостоверителни изявления, всички електронни документи и доказателства по чл. 360ж и други данни, обработвани от органа на съдебната власт във връзка с производството. Органите на съдебната власт осигуряват съхраняването на доказателствата, за които материалният носител има правно значение, както и такива, които поради естеството си не могат да се преобразуват в електронна форма по реда на чл. 360ж. Органите на съдебната власт осигуряват на лицата, които имат право на достъп до делата, отдалечен, непрекъснат и безплатен достъп по електронен път до електронните дела, както и технологии и средства за достъп до електронните дела в помещенията, където се намират администрациите им. На лицата се осигурява и достъп до доказателствата. Органите на съдебната власт осигуряват поддържането и съхранението на електронните дела по начин, който не позволява случайното или незаконното унищожаване на данни от тях и не допуска неправомерен достъп, изменение или разпространение. За всяко електронно дело се съхранява информация за лицата и електронните адреси, от които делото е достъпно, времето за достъп, както и извършените по делото действия в информационната система на органите на съдебната власт. Органите на съдебната власт осигуряват чрез определени служители от администрациите им съдействие на лицата, които поискат да осъществят достъп до електронните дела. Цялото или част от електронното дело може да се възпроизвежда в необходимия брой документи на хартиен носител със значението на официални преписи след заверка от служител, овластен от административния ръководител на съответния орган на съдебната власт. За възпроизвеждането се събира такса като за препис. По искане на лицата, които имат право на достъп до делото, органите на съдебната власт им предоставят незаверено копие на цялото или на част от електронното дело, възпроизведено на хартиен носител. За възпроизвеждането се събира такса като за препис. Съгласно чл. 360и. от ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) организацията и редът за водене, съхраняване и достъп до електронните дела и начинът на съхраняване на доказателствата и доказателствените средства по делата, както и вътрешният оборот и съхраняването на

друга информация, обработвана от съдебната администрация, се определят с наредба, приета от пленума на Висшия съдебен съвет след съгласуване с министъра на правосъдието. Съгласно чл. 360к. от ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) Пленумът на Висшия съдебен съвет определя с правилник вътрешния ред за използването на електронен подпис и електронна идентификация от органите на съдебната власт. Съгласно чл. 360л. от ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) Органите на съдебната власт обменят помежду си електронни дела и електронни документи автоматизирано и по електронен път в условия на оперативна съвместимост и информационна сигурност. Органите на съдебната власт са длъжни да използват единни стандарти и правила, определени в наредбата по чл. 360е, ал. 1, установяващи технологични и функционални параметри, които се поддържат от информационните им системи за постигане на оперативна съвместимост и информационна сигурност. Изискванията за оперативна съвместимост и информационна сигурност, включително изискванията за интерфейси, стандарти за обмен, формати на предаваните електронни документи и начинът на обмен, се определят с наредбата по чл. 360е, ал. 1 от ЗСВ.

От цитираните разпоредби се налага извод, че съдилищата имат задължение при извършване на процесуално действие, което поставя началото на отделно производство, в информационната система на органа на съдебната власт да образуват електронно дело. Цитираните разпоредби в актуалната им редакция не предполагат извършване на съдопроизводствени действия под формата на изявления в електронни документи.

Съгласно чл. 360м. от ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 1.01.2021 г. - изм., бр. 11 от 2020 г., в сила от 8.08.2019 г.) органите на съдебната власт обменят автоматизирано и по електронен път електронни документи с лицата, осъществяващи публични функции, с организациите, предоставящи обществени услуги, и с административните органи съгласно Закона за електронното управление. Посочените лица, организации и административни органи са длъжни да предоставят вътрешни електронни административни услуги на органите на съдебната власт. Правилата относно оперативната съвместимост и сигурния обмен на електронни документи се определят с наредбата по чл. 360е, ал. 1 от ЗСВ. Видно от съдържанието на разпоредбата Юлиан Чолаков и СНЦ Сопа не попадат в кръга от лицата, с които органите на съдебната власт обменят автоматизирано и по електронен път електронни документи.

Съгласно § 1, т.2 от Допълнителната разпоредба към ЗСВ (Нов – ДВ, бр. 62 от 2016 г., в сила от 9.08.2016 г.) по смисъла на този закон: "Електронен документ" е електронен документ по смисъла на чл. 3, параграф 35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.).

В ЗСВ е предвидено създаването на електронно дело, състоящо се от сканирани документи, но не е предвидено приемане на електронна жалба и издаване на съдебен акт в електронен формат.

Съдът намира, че по отношение на изискванията за форма на жалбата по чл.150 от АПК не намира приложение чл.3, ал.2 от Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги /ЗЕДЕУУ/. Съдът намира, че приложното поле на цитираната разпоредба е ограничено до обхвата на прилагане на ЗЕДЕУУ. Съгласно чл.3, ал.1 от ЗЕДЕУУ електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО. Съгласно §39 от ДР към ЗЕДЕУУ законът предвижда мерки по прилагането на РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23

юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО. От цитираните разпоредби следва, че ЗЕДЕУУ се издава по прилагането на конкретен регламент, поради което обхвата на уреждане на обществените отношения от закона не може да бъде по обширен от обхвата на уреждане на обществените отношения от разпоредбите на регламента. Видно от съображения 2 от Регламента, целта на регламента е да **повиши доверието** в електронните трансакции на вътрешния пазар, като се предостави обща основа за надежно взаимодействие по електронен път между гражданите, предприятията и публичните органи, чрез което ще се увеличи ефикасността на обществените и частните онлайн услуги, електронния бизнес и електронната търговия в Съюза. Видно от съдържанието на съображения 3,4, 5, 6 от Регламента, последният се приема за разрешаване на основни проблеми, които възпрепятстват гражданите на Съюза да се възползват от предимствата на цифровия единен пазар и трансграничните цифрови услуги. Съгласно съображение 44 от регламента, негова цел е осигуряване на съгласувана рамка, така че да се предложи високо ниво на защита и правна сигурност на удостоверителните услуги. Съгласно чл.46 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО „Правната сила и допустимостта на електронен документ като доказателство в съдебни производства не могат да бъдат оспорени единствено на основание, че той е в електронна форма.“ От цитираните съображения и от разпоредбата на чл.46 от Регламента следва, че разпоредбите му са насочени към създаване на единен цифров пазар и съответно техни адресати са търговците и публичните органи, които осъществяват услуги на търговците във връзка с дейността им /издават скици, удостоверения .../. Електронните документи издадени въз основа на регламента, съгласно изричната уредба на чл.46 от същия са допустими доказателства в съдебния процес. Регламентът няма претенции разпоредбите му да въвеждат задължение или възможност съдебните органи на страните членки на Съюза да осъществяват електронно правосъдие, респективно да приемат жалби в електронен формат и да постановяват актовете си в електронна форма. Аргумент в тази посока е и разпоредбата на §41 от ЗЕДЕУУ, съгласно която органите на изпълнителната власт и органите на местното самоуправление в 9 -месечен срок от влизането в сила на закона привеждат издадените от тях подзаконовни нормативни актове в съответствие с него. От обхвата на тази разпоредба са изключени органите на съдебната власт.

От цитираните разпоредби се налага извод, че при сега действащото законодателство при осъществяването на съдебната власт съдилищата не могат да се използват електронни документи и електронни подписи на основата на действащото законодателство. Това означава, че съдилищата не могат да бъдат сезирани в качеството им на органи на публичната власт и не могат да постановяват актове във формата на електронни документи и подписани с електронен подпис. Това може да стане само по реда на съответните процесуални закони, в които следва да бъдат уредени процедурите по използването им. Не следва да се създава обръкване с обстоятелството, че съдът ще приема като доказателства за наличието на материалните субективни права едни или други електронни документи, включително и подписани с различни по вид електронни подписи. Това са доказателства за обвързване на страните. Съдът не може да признае за валидно съдопроизводствено действие, извършено от страна в процеса /подаване, оттегляне на жалба, искане за допускане на доказателства/ във формата на електронно изявление, подписано с електронен подпис, нито има процесуална възможност да извърши съдопроизводствено действие /призоваване на лице, съдебен протокол, определение по движението или прекратяване на делото/ във формата на електронно изявление, подписано с електронен подпис. До приемането на съответните изменения в

процесуалните закони, никакви съдопроизводствени действия / в гражданския и наказателния процес и в съдебната фаза на административния и административнонаказателния процес/ не могат да бъдат извършвани във формата на електронно изявление, подписано с електронен подпис.

На горните съображения жалбата е нередовна и нередовността не е отстранена в указания от съда срок.

Второ:

Съдът след извършена справка в В-trust, доставчикът на удостоверителни услуги, констатира, че КЕП, с който е подписана жалбата е издаден на физическото лице Юлиан Чолаков, като персонален КУКЕП.

На соченото като жалбоподател и подател на електронния документ дружество не е издаван КУКЕП и не е издаван професионален КУКЕП на Юлиан Чолаков да представлява СОПА.

Съгласно чл.4, изречение първо от ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Съгласно чл.4, изр.второ от ЗЕДЕУУ титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление.

Съгласно легалната дефиниция дадена в чл.3, т.10 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 910/2014 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО на понятието „електронен подпис“, електронният подпис означава данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или са логически свързани с тях, и които титулярът на електронният подпис използва, за да се подписва. Разпоредбата на чл.3, т.12 от Регламента „квалифициран електронен подпис“ означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронен подпис. Съгласно чл.3, т.16, б./а от Регламента „удостоверителна услуга“ означава електронна услуга, състояща се в създаването, проверката и валидирането на електронни подписи, електронни печати или електронни времеви печати, услуги за електронна препоръчана поща, както и удостоверения, свързани с тези услуги.

Съгласно чл.25, ал.1 от ЗЕДЕУУ доставчикът на квалифицирани удостоверителни услуги издава квалифицирано удостоверение по искане на титуляра при спазване на изискванията на чл.24 от Регламента.

От цитираните разпоредби се налага извод, че авторът на изявлението и титулярът на същото могат да бъдат едно и също лице или различни лица. За да бъде прието, че соченото като титуляр на изявлението лице, го е извършило, следва електронното изявление да е подписано с КУКУП на титуляра на изявлението, а когато титулярът е дружество, в КУКЕП на автора следва да е посочено, че КУКЕП е професионален и се отнася до дружеството титуляр на КУКЕП.

С други думи, в жалбата се сочи като титуляр на електронното изявление СОПА. Електронното изявление е подписано с КУКЕП на Юлиан Чолаков, персонален, т.е. като физическо лице, а не като представляващ СОПА /в този случай КУКЕП следва да е професионален и в данните за него ще бъде отразено, че е за титуляр СОПА/ и поради това обстоятелство не може да се приеме, че електронното изявление е надлежно подписано от сочения в него титуляр, поради което е нередовно и след като нередовността не е изправена в законоустановения срок, производството по жалбата следва да бъде прекратено.

Съдът намира за неоснователни доводите на г-н Чолаков релевиращи в уточняващата му молба, че по време на извънредното положение въведено с решение на Народното събрание е било прието от ВСС и от Председателя на Административен съд Варна, че лицата могат да подават електронни жалби до съдилищата. Видно от Кратък протокол № 9 от извънредно заседание на съдийската колегия на Висшия съдебен съвет проведено на 15 март 2020г. в т.6 е предвидено „Подаването на всякакъв вид документи се подава по пощата или по ел.път“. Съгласно т.5 на заповед № РД-0133/16.03.2020г. на Председателя на Административен съд Варна е предвидено „подаването на всякакъв вид документи да се извършва по пощата или по електронен път“.

Следва да се прави разлика между подаване на документи по електронен път и подаване на електронни документи под формата на електронни изявления. С цитираните актове на ВСС и на Председателя на АС Варна не се въвеждат нови правила за работа с електронни документи, непредвидени в законодателството, а само се дава възможност документ съществуващ на хартиен носител да бъде сканиран или чрез друга техническа обработка качен в електронен формат и изпратен по електронен път да съда.

На горните съображения съдът намира, че са налице предпоставките на чл.158, ал.3 по отношение на жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиян Чолаков против Решение № 14/13.01.2019г. на председателя на Административен съд - Варна, постановено по чл.28, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, във връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх. № П-0010/31.12.2019г. и следва да я остави без разглеждане, а делото прекратено.

Водим от горното, съдът:

РАЗПОРЕДИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.д. № 340 по описа на Административен съд Варна за 2020г.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, ЕИК 176143308, представлявано от Юлиян Чолаков против Решение № 14/13.01.2019г. на председателя на Административен съд - Варна, постановено по чл.28, ал.2 от Закона за достъп до обществена информация, във връзка със заявление за достъп до обществена информация с вх. № П-0010/31.12.2019г.

Разпореждането подлежи на обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 7 - дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: